

[Arbejdsministeren.]

stemmelser. Såfremt dette skulle være tilfældet, er det lovforslagets bestemmelser, der skal lægges til grund for nævnets afgørelser.

Jeg skal i øvrigt om enkeltheder i dette forslag henvide til bemærkningerne.

Fra flere funktionærorganisationers side har man for at afskære en i praksis ikke sjældent forekommende tvivl ønsket indføjet i loven en udtrykkelig bestemmelse om, at funktionæren ved fratreden i løbet af regnskabsåret har krav på en forholdsmæssig andel af tantieme, gratiale eller lignende ydelser. Selv om det må anses for fastslået i domspraksis, at funktionæren har krav på udbetaling af sådanne ydelser, for så vidt de kan siges at være en del af lønnen, har regeringen dog fundet det naturligt at imødekomme organisationernes ønske på dette punkt.

Endelig har regeringen ment at burde imødekomme et fra flere funktionærorganisationers side fremsat ønske om ændring af de gældende bestemmelser i lovens § 18 om konkurrenceklausuler. Man har ikke herved ment at kunne imødekomme et ønske om, at der søges gennemført et fuldstændigt forbud mod konkurrenceklausuler inden for funktionærområdet, idet det må erkendes, at arbejdsgiveren i visse tilfælde kan have en berettiget interesse i, at funktionæren påtager sig sådanne klausuler. Det er imidlertid af funktionærorganisationerne blevet påvist, at bestemmelsen i § 18 i praksis må siges at være blevet misbrugt, og det er særlig fundet stødende, at der ved konkurrenceklausuler også i nogle tilfælde er pålagt mere underordnede funktionærer særdeles vidtgående indskrænkninger, ikke blot i de pågældendes adgang til at drive selvstændig virksomhed, men også i adgangen til at tage ansættelse i andre virksomheder.

Regeringens forslag går derfor ud på, at forpligtelsen kun med retsvirkning kan indgås af en funktionær, der indtager en særlig betroet stilling.

Under overvejelserne om ændringer i funktionærloven har der foreligget flere forslag, som regeringen af forskellige grunde ikke har ment at kunne gå ind for.

Regeringen har således ikke kunnet gå

ind for et af Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer stillet forslag, hvorefter der i funktionærlovens § 10, stk. 2, foretages følgende tilføjelse:

„Det kan ikke som vilkår for afslutning af kollektive overenskomster med en funktionærforening kræves, at overordnede funktionærer holdes uden for medlemskab af funktionærforeningen. Dog kan arbejdsgiveren kræve, at sådanne overordnede funktionærer, der har en almindelig bemyndigelse til på arbejdsgiverens vegne at træffe bindende aftaler med hensyn til ansættelse og afskedigelse af andre funktionærer inden for funktionærforeningen, holdes uden for forhandlinger om kollektive overenskomster vedrørende de øvrige funktionærer i funktionærforeningen.“

Under de stedfundne forhandlinger har fællesrådet gjort gældende, at den nugældende bestemmelse i § 10, stk. 2, er blevet væsentlig indskrænket ved en af højesteret i 1951 afsagt dom. Dette har ifølge fællesrådet betydet, at visse overordnede funktionærer ikke har kunnet inddrages under de pågældende funktionærorganisationers kollektive overenskomstforhandlinger med arbejdsgiverne.

Den omtalte højesteretsdom slog fast, at funktionærlovens § 10 vel må antages at omfatte forhandling om kollektive overenskomster, men at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en arbejdsgiverorganisation som vilkår for afslutning af kollektive overenskomster med en funktionærorganisation forud krævede oprettet en hovedoverenskomst, indeholdende en bestemmelse svarende til septemberforligets pkt. 5 (nu hovedaftalen af 1960 § 5).

Det er regeringens opfattelse, at det af fællesrådet fremdragne problem kun kan berøre et meget begrænset antal funktionærer, og at vægtige grunde i øvrigt taler imod at ændre lovgivningen i den af fællesrådet ønskede retning.

I denne forbindelse kan peges på, at inden for det private erhvervslivs område er der — således som det også har fundet udtryk i kollektive overenskomster — utvivlsomt væsentlige grunde for at kunne holde sådanne overordnede funktionærer, der må betragtes som arbejdsgiverens tillidsmænd, uden for kollektive lønforhandlinger, der